

PROSVETA

THE ENLIGHTENMENT

GLASILO IN LASTNINA SLOVENSKE
NARODNE PODPORNE JEDNOTEOrgan of and published by the Slovene
National Benefit Society

Narodnina: za Zdravstveno dravstvo (zaven Chicago) in Kanado \$4.00 na leto, \$3.00 za pol leta, \$1.50 za četrt leta; za Chicago in Cincero \$7.50 za celo leto, \$3.75 za pol leta; za ino- semestvo \$9.00.

Subscription rates: for the United States (except Chicago) and Canada \$6.00 per year, Chicago and Cincero \$7.50 per year, foreign countries \$9.00 per year.

Cene oglaševanja po dogovoru. — Rokopisi se ne vračajo.

Advertising rates on agreement. — Manuscripts will not be returned.

Naslov za vse, kar ima stik s listom: PROSVETA
1627-59 So. Lawndale Ave., Chicago, Illinois.

MEMBER OF THE FEDERATED PRESS

138

Datum v ogleljah, na primer (June 30, 1934), poleg vsega imena na naslovu posreduje, da vam je s tem datumom potekla narodnina. Posreduje jo praviloma, da se vam list ne utark.

Domača drobiž

Obiski razstave

Chicago. — V uradu SNPJ so se zglasili sledeči izletniki iz Clevelanda: Mary Starman, Frances Gorjanc, Olga Marn, Jos. Orehovec I. in Joe. Orehovec II. — Drugi obiskovalci: Ursula Ambrožič, Eveleth, Minnesota; Mimi Maisel in Tončka Bleismeister, Detroit, Mich.; Edward Barbič, Cleveland, O.

Nov grob

Yukon, Pa. — V bolnišnici v Greensburgu je umrla Mary Sladič, rojena v Ameriki. Tu zapuščila moža, hčer, starše in več bratov ter sester. Pokopana je bila 21. julija v Irwinu ob velikem spremstvu.

Še nekaj o nesreči v Kansas Cityju

Kansas City, Kans. — K smrtni nesreči Jos. Horzena ml., ki se je 29. julija ubil na cesti, ko se je vozil z motornim kolesom in zadel ob neki avto, je treba dodati, da je bil star 24 let, rojen tu in zapuščal starše in tri sestre. Bil je član društva št. 690 SNPJ.

Vladne priprave za socialno zakonodajo

Delavska tajnica imenovala komisijo za študiranje brezposelnostne zakonodaje. — Velebiznis že pričel kampanjo proti

Washington. — (FP) — Kako napraviti življenje delavskih mas bolj vzdržljivo pod kapitalizmom, je naloga nove komisije pod vodstvom profesorja Edwina E. Witteja z Wisconsinke univerze, katero je imenovala te dni delavska tajnica Frances Perkins.

Komisija se bo posvetila študiranju načrtov za brezposelnostno podporo in drugo socialno zakonodajo, katero je Roosevelt objubil v svojem zadnjem govoru po radiu za prihodnje kongresno zasedanje. Komisija se bo bavila tudi z bolniškim zavarovanjem.

Zaslišanja bo imela v raznih mestih dežele. Svoje zaključke mora sporočiti delavskemu departamentu do 1. decembra. Delavska tajnica pravi, da vlada ne bo sprejela "nobene patentne medicine. Tudi smatram ta program za demokratski in ne socialistični. Pri bližnji temu problemu je tipično ameriško".

Povsem drugačnega mišljenja je ameriški velebiznis, ki je že pričel kampanjo proti obetajočemu programu socialne zakonodaje. Na to kampanjo je William Green, predsednik Ameriške delavske federacije, že opozoril krajevne in državne unije voditelje, katere urgira, naj pazijo kongresne kandidate in podpirajo le tiste, ki so naklonjeni principu socialnega zavarovanja.

Čikaška avtobusna družba dobi la odlok

Chicago. — Stavka pri Chicago Motor Coach kompaniji, ki bi se imela pričeti zadnji teden, je bila na urgiranje NRA odložena. NRA je dala družbi en teden časa, naj dokaže, zakaj naj obdrži plačevanje orla. Če pride do stavke, bo v boju vrgla vse svoje sile tudi čikaška delavska federacija, ki je net pristav Rooseveltove administracije.

Glasovi iz naselbin

* Zanimiva beležka iz raznih krajev

Letni piknik društva Lilijs

Milwaukee, Wis. — Name njen sem bil že zadnji teden, da se oglašim nekoliko v tem časopisu, ali pasji dnevi tudi na mene upliva in so me ulemili. Tako sem se potil, da sem komaj čital, kaj šele pisal. Pričakoval pa sem, da se kdo drugi kaj oglasi, ali kakor vidim, se tudi z drugimi enako godi kot z menoj.

Časopisje je sedaj vse polno raznih senzacij tako tukaj kot v Evropi. Po Ameriki so stavke na dnevnem redu, v Avstriji se streljajo in obešajo, v Nemčiji pa ljudem glave seka Hitler. V splošnem je položaj v Evropi kot pred svetovno vojno pred 20 leti, kar zopet lahko privede do velike svetovne katastrofe. Toda moj namen ni bil, da bom opisoval te mučne stvari, ker to že tako ali tako vsakdo ve, poročati pa hočem o stvareh, ki človeka vsaj za nekaj časa razvedre in poživijo. To je o pikniku, ki se bo vršil to nedeljo, namreč 5. avgusta, v Gazvodnem parku, in ga prireja tukajšnje društvo ozir. zveza Lilijs. To sicer ni novica, ker piknikov imamo vedno dosti in Lilijs ima svojega vsako leto enkrat in sicer vsako prvo nedeljo v avgustu. Kdor je posejal Lilijsine piknike, tudi ve, da je bilo vedno dobro pripravljeno, tako kapljica kakor vedno kaj posebnega za pod zobe. Toda letošnji piknik bo prekašal vse kar smo jih še dosedaj imeli.

Prva novost je ta, da društvo še ni bilo nikoli tako veliko kot sedaj. Druga novost pa je ta, da bodo na pikniku sprejeti še novi kandidati. Opozorja se je na vse soproste in soproste tega društva, da gredo v teh zadnjih dnevih kampanje na delo ter pridobijo nove člane in članice. Ko jih pridobite, pojdite z njimi k zdravniku in privedite jih potem na piknik k sprejemu, ki se bo vršil ob 4:30 popoldne. Pričrčan sem, če se kolikšaj potrudimo, da bomo dosegli željeno število, ki nam še manjka sedaj do 500. Manjka jih sedaj, kot mi je znano, samo še 27. Tretja novost pa bo ta, da bodo predstavljeni udeležencem na pikniku vsi, ki so bili sprejeti za časa te kampanje, katerih je sedaj že preko 100. Opozorjeni so torej tudi vsi oni, ki so bili sprejeti od januarja naprej, da gotovo pridejo v park pred 4:30 popoldne, kajti ta dogodek vam bo vsem ostal v trajnem spominu.

Sveda bomo imeli poleg teh novosti tudi razne druge stvari, ki bodo zabavale stare in mlade. Vse bo pripravljeno, da se bo vsakdo lahko zabaval po svojem okusu. Za otroke bomo imeli tudi nekaj posebnega, razne tekme in drugo, tako da se bodo vsi radostno zabavali, povrh pa še prejeli nagrade. Zato, starši, pripeljite jih tega dne na sveži zrak in dovolite jim nekoliko razvedrila!

Kaj bi našteval še vse drugo. Le pridite vsi in prepričali se boste o vsem sami. Vstopnine ni nobene, pa vendar bo nekaj srečnih, ker bodo deležni nagrad, ki se bodo tudi oddale na tem pikniku.

Tudi za bečlarje in bečlarice bo vse pripravljeno. Potem, ko se bomo naučili zabave in vseh dobrot, bomo lahko šli v koruzo v senco, če bi te slučajno ne bilo dovolj pod drevesi, ker lastnik parka Gazvoda nam je objubil, da ne bo nič računat, če se katera koruza zlomi. Zaradi stroškov le pridite brez skrbi.

Tudi godbo bomo imeli izvrstno, da bodo lahko plesali stari in mladi. Mozetov trio je mojster v tem poslu.

Lilijsine baseballske igralce tudi čaka na tem pikniku nekaj posebnega, zato naj nikar ne pozabijo priti. Poleg drugega bo tudi nekaj, s čemer si bodo lahko po igri prah izplaknili po glavi.

Ce sem kaj nehote ali hote pozabil zapisati, boste pa potem izvedeli, ko se udeležite tega našega izrednega in zabavnega piknika.

Vas končno vse akupaj prav uljudno vabim, da nas posetite omenjenega dne. Društva in po-

samezniki, pridite v nedeljo 5. avgusta na Gazvodovo farmo ter se poveselite in zabavajte z nami!

Za pripravljalni odbor, — V. M.

Dopis s farme

Willard, Wis. — Pri nas farmarimo počasi naprej kljub vsem neprilikam, vremenskim in gospodarskim. Pridelki so slabi. Cene zanič. Mleko je danes vredno od 85 do 90 centov 100 lbs. (funto) ali 50 kvartov. Cena kravam je sledeča: od nič do \$10. Cene potrebinam v prodajalnah se pa dnevno vzdigujejo.

Tako je pri nas na farmah. Bojim se, če se bo tako nadaljevalo, da bodo naša podpora društva zelo prizadeta na številu članstva prihodnje zimo. Farmarji ne bomo imeli dovolj klavne za živino, od katere je naš obstoj precej odvisen. Pri tem je prizadet dober del naših aktivnosti.

Mike Krultz, društvo 198.

Razne vesti s potovanja

Johnstown, Pa. — Sedaj se nahajam v tej okolici na agitaciji. Tu ostanem par dni. Delavske razmere so zelo slabe tako v Johnstownu samem kakor tudi po okoliških rudarskih naselbinah. V Johnstownu je mnogo brezposelnih in nič ne kaže, da se bi kmalu obrnilo na boljše. Tukajšnji rojaki se precej zanimajo za dobrobit organizacije SNPJ, posebno pa br. Frank Podboy, njen gl. porotnik, ki je pred kratkim dobil novega člana v družino, čvrstega dečka Daniela! Čestitam!

Opozorjam rojake v naselbinah Triadelphia, W. Va., da bosta posetila sejo njihovega društva SNPJ dne 12. avgusta dva konferenčna odbornika. Po seji, ki se vrši dopoldne, se bo vršil shod za ustanovitev soc. kluba na željo tamkajšnjih somišljenikov, kakor so mi rekli pri mojem zadnjem obisku pri njih. Pripeljite mnogo rojakov in somišljenikov na shod. Tam so naši rojaki pred leti že imeli soc. klub in ga spet lahko imajo. Prvič zato, ker ga potrebujejo, drugič pa zato, ker imajo med seboj zmožne moči, ki razumejo položaj današnje sistema.

Joseph Snoy, društvo št. 13.

Pogreb Kohlerjeve žrtve

Sheboygan, Wis. — Danes (v torek, 31. julija) se je vršil veličasten pogreb Leeja Wakefielda (25 let star), druge žrtve Kohlerjevih pobožnikov.

Wakefield je bil dvakrat prestreljen prošli petek ob mraku, ko so Kohlerjevi pobožniki hladnokrvno navalili z bombami, revolverji, puškami in strojnimi delavci, njih žene in otroke. Posledice tega boja so, da danes leži v bolnišnicah nad 40 ranjenec, nekateri zelo kritično in je vsak čas pričakovati, da podležejo ranam.

Delavci in delavke so pok. Wakefieldu izkazali najvišje časti

na njegovi zadnji poti. Pogreb je bil tako velik in veličasten, da mesto Sheboygan še nikoli ni takega videlo. Krsta, v kateri je ležala žrtev požrešnega kapitalizma, je stala na odru sredi mestnega parka Moose. Pettisočera množica organizirane in neorganizirane delavstva se je zbrala že ob 7. zjutraj pri delavski dvorani, od koder je korakala v park, kjer je ležala mlada žrtev. Ko je ta ogromna množica prikorakala, s črno ovito ameriško zastavo na čelu, v mestni park, jo je tam pozdravila druga nič manj broječa množica mož in žena.

Po eno in pol uro trajajočih obredih in govorih je bila krsta položena na mrtvaški voz, kateri jo je odpeljal na slovensko pokopališče v Zeleno dolino.

Mrtvaški voz s krsto je spremljalo nad 100 avtov, za katerimi je korakala 6 do 7 tisočera množica, ki je spremljala delavsko žrtev k zadnjemu počitku.

Ob odprtem grobu je godba zaigrala žalostinko. Krsta je bila spuščena v grob med ganljivimi govori, njegov grob pa je bil zasut z goro cvetja, nakar se je množica počela razhajati.

Mlado ženo, katero je pok. Wakefield poročil šele prošlega januarja, so nezvestno odnesli v avto in odpeljali na dom, kjer lahko mirno objokuje najdražje bitje, ki ji ga je uničil požrešni kapitalizem. — Opazovalec.

Naš prvi izlet 5. avgusta

Pittsburgh, Pa. — Čitateljem Prosvete se gotovo čudno zdi, ker imamo pri nas tako malo zabav in piknikov. Toda temu ni tako, vsake navadne domače zabave pa vendar ne moremo v javnosti naznanjati, sicer bi bila v listu vsak teden kolona drobiža iz Pittsburgha. Zato pa večkrat mine kakšna stvar, ki je vredna, da se jo objavi, ker "za to šmentano pero vsak nerad prime," in tako rojaki širom dežele ne vedo, da se tudi mi gibljemo.

Sedaj pa kar ne morem več molčati, da bo naš pevski, dramski in gospodinjinski klub priredil svoj prvi izlet na Slapnikovem pikniškem prostoru ali grovu v nedeljo, 5. avg. Imeli bomo obilo zabave, pa tudi šaljivo pošto. Igrala bo dobra godba, prigrizek bo okusen, pijača pa najboljša. Torej ne bo ničesar manjkalo.

Uljudno vabim vse tukajšnje in okoliške rojake, da pridejo na naš prvi izlet, tako da nam s svojo navzočnostjo dajo korajžo in pogum za nadaljnje delo na izobraževalnem polju. Tudi naši peveci, dasi šele 14 dni "stari", bodo zažvrgoleli par domačih. Slapnikov grove je na Library, Pa., in tam nas obiščite v nedeljo, dne 5. avgusta, na našem prvem izletu.

Na veselo svidenje!

Mary Skerlong.

Vabilo na piknik

Salem, O. — V nedeljo, dne 5. avgusta, priredi klub "jugoslovanskih bečlarjev" piknik v Tolertonu grovu. Uljudno vabimo vse Slovence, Hrvate in Srbe, da se udeležijo našega piknika. Še posebno pa vabimo dekleta in vdove. Tukaj boste videli fante od 20. do 50. leta stare. Imeli

bomo tri na raznu pečena jag-njeta in izvrstna okrepčila za suha grla. Plesne komade bo izvajal Paulinov orkester. Vstopnina prosta. Pridite vsi!

Odbor.

Z gradnjo modernih stanovanj ne bo nič

Podjetniki navili cene materialu; delavstvo noče držati vreče, vse pa obljublja — kooperacija

Washington. — Od zadnje jeseni je bilo veliko grmenja o lepih prilikah za oživetje gradbene industrije. Oživila naj bi jo gradnja modernih in ceneni delavskih stanovanj posebno po večjih mestih, katere kazijo veliki slumski predeli — legla za vzgajanje kriminalnega elementa in revščine.

Potreba čednih in cenanih stanovanj je res velika. Vlada je s posebno preiskavo ugotovila, da živi dve tretjini prebivalstva dežele v slabih stanovanjih — milijone družin po vlemestih, v podrtjih. Prilike so torej ogromne za oživetje ne le gradbene industrije, nego tudi mnogo drugih industrij, ki producirajo gradbeni material. Do pet milijonov delavcev bi bilo lahko zaposlenih pri zidanju novih stanovanj skozi desetletje in še ne bi mogli zadostiti stanovanjskim potrebam dežele.

Velike so tudi prilike za investicije na tem polju. Velike namreč — do 50 milijard — če bi bili izgledi za "primerne" profite. Ampak teh izgledov ni. Privatni kapital gre le tam, kjer diši po profitech, velikih profitech. V zidanju stanovanj za slabo plačane delavske družine pa ne diši po profitech.

Lansko jesen je tudi vlada s tem računala in ustanovila svojo stanovanjsko korporacijo z več stotimi milijoni kapitalizacije. Ta korporacija naj bi stimulirala gradnjo ceneni delavskih stanovanj in delo tudi sama vršila. Načrt je bil lep in izgledi za reševanje tega problema bolj-ši ko kdaj prej v Ameriki.

In kot je karakteristično za "novodealerje", ki v svojem reformatorskem navdušenju danes veliko obetajo, jutri se prično umikati in pojutrnjim pa popolnoma kapitulirajo, se je zgodilo slično tudi na tem polju. Vladno stanovanjsko korporacijo so pokopali mrtvorjeno in opustili vse praktične načrte za reševanje stanovanjskega problema, kar zmore le zvezna vlada.

Zadnji kongres je sicer sprejel "kompromis" in dovolil par sto milijonov za posojila stavbniškim društvom in drugim organizacijam, vključivši bankirske, za flikanje slabih stanovanj in za gradnjo novih. S tem zakonom si je administracija umila roke in prepustila reševanje stanovanjskega problema "privatni iniciativi", sama se pa vrgla na gradnjo — bojnih ladij in vojnih letal.

Administracija je namreč prišla do zaključka, da bi se z izvajanjem prvotnega načrta, kolikor ga je imela, pogreznila preveč globoko v — biznis in celo v privatni biznis. Oči so ji odprli zemljiški špekulanti, med katerimi so bankirji v prednji straži.

Za deželo bi bilo res slabo, če bi vlada v doglednem času postala, obenem tudi največji landlord ali hišni gospodar. To bi dišalo preveč po socializmu in paternalizmu. Vladni paternalizem v velebiznisu je sicer dober, ne sme pa koristiti širokim delavskim masam. To bi jih pomehkušilo.

Nedavno so vladni organi, ki imajo v področju izvajanje novega stanovanjskega zakona, sklicali konferenco vseh prizadetih interesov in strank za "stimuliranje" gradbene industrije. Konferenca je bila farsa, kakršnih je Washington — in tudi dežela — že navajen.

Na tej konferenci so bili zastopani podjetniki gradbenega materiala, finančniki in stavbni delavci in seveda tudi vlada. Pri flikanju hiš in gradnji novih stanovanj — o čemer ni sluha v nobenem mestu — so zastopniki vseh strank obljubili najširšo kooperacijo.

Zastopniki lesnega trusta so ali še dalj: naznanili so znižanje

cen lesu za deset odst. je gotovo ne le znak, je, marveč tudi gener. patriotizma. Nesebičnanje" so obljubili tudi niki bankirjev, niso pa li kakega znižanja ob. In ko je bilo pritrje. čestitanja lesnemu tr. radi "generoznosti", niki vseh strank po reprezentante stavb. lavec, češ: kaj vi storiti enako in prist. dukcijo plač?

M. J. McDonough, stavbinskega depart. meriške delavske fe. tudi obljubil "vso pri flikanju hiš in vih stanovanj, kar pa ni znižanja plač. "Stavbinski delave. vreo vse čas krize in eno, marveč že več. Ni pa njih namen, da ču tudi v dobi "gosp. okrevanja", je bil oughov odgovor.

Glede "generoznos. trusta je treba ome. velja tudi za druge gradbenega mater. po sprejetju praviln. cene navzgor za 60. Nekateri druge indus. ne gradbenemu mater. podvoji. O kaka. ni nobenega sluha ve. jtniki imajo enake. česar je bila zvezna. siljena preklicati klavzulo, nanašajoča. nudbe v zvezi z vlad. strukcijami.

Ze vsled te velike gradbenega mater. ve konkurence ne mo. vora o kakem oživet. ske industrije. Slu. delom ne grozi pogin. mestu. V njih bodo. se širila legla krim. redil mrčes in pod. šopirila revščina. V. dealerjev" je kapitu. mnogostranskimi in. vatnih "iniciativniko. fitarjev.

Nerešeno je še v. nje: če vlada lahko t. ne, kakaj naj ne bi. veliki meri investira. jarde za gradnjo m. ceneni delavskih st.

Dollfuss žrtev vladnih kro

Okoliščine umora ka. armada in policija. nacijem. Mussolini. ti popolno kontrol. strijo

Dunaj. — (TIS) — strmoglavljenje Doll. de zaeno z umorom. delo višjih vladnih k. vedeno s pomočjo na. jujejo razna dejstva. nje prevladuje tudi v. nih in delavskih vr.

Posebno pozornost. konfliktna poročila. šajo na voditelja hu. ministra v Dollfussu. tu, Emila Feyja, ki. jetnik nacijev, ki so. deralno poslopje, pog. ralnimi četami in p. jih varno odvedejo. Nemčijo. To se je z. dejstvu, da se je Fey. odstranil iz sobe, v. Dollfuss umiral. Ta. ga Feyja, ki nosi gl. vornost za brutalne. strijskih socialistov. februarju, ne potreb. nila.

Vpadniki so bili fe. jaki, dasi so vladni k. to dejstvo zanikali. Za. la skovana v višjih k. tem ni danes nobene. Umor Dollfussa tud. mnenje, ki se je ve. naglašalo, da je arma. cija v pretečni večin. nacijem.

Situacijo v Avstriji. primerja z dogodki. ob koncu junija z ed. da je bil avstrijski p. kar se tiče Dollfuss. Hitler z železno pest. talno silo uničil svoje. vladnih krogih. Mnen. vlada, da se v ozad. skih dogodkov skriva. ki hoče te dogodke. intervencijo v avstri. vah in potem postav. tera bi bila stodolet. ukazom iz Rima.

Pogreb Henryja Nessa, ubitega stavkarja v Minneapolisu. Okrog 100.000 delavcev je šlo za pogrebom.

Vesti iz Jugoslavije

(Izvirna poročila iz Jugoslavije.)

STAVKA S CANKARJEM IN BARAGOM V STAROKRAJSKEM TISKU

Če bi bil dosleden naš katoliški tisk, bi moral reči tudi, da za Slovence Baraga ni prav nič važen, ker je delal v tujini in predvsem med Indijanci. Ne samo, da je pisal v tujem jeziku, on je tujcem Indijcem, črke in pismenstvo celo ustvaril. Tako bi bil zapisal "Slovenec" in za njim ameriški klerikalci, če bi bili dosledni. Toda katoliška morala je hudo prožna reč in vse prenese.

Primer? Evo Cankarja! Pisal je — menda klerikalci to vedo — slovensko, Cankarjevo delo pomeni velik korak v slovenskem slovstvu kvišku. Toda dokler je bil še Cankar živ, so klerikalci po svojih dnevnikih in revijah pljuvali vanj in sežigali njegove knjige z največjim navdušenjem. Zdaj po smrti pa izdaja katoliška "Nova založba" njegove zbrane spise in neprestano poudarja in dokazuje na vse mile viže, da se Cankar zoper katoliško dogmo nikoli ni pregrešil.

Ameriški naši klerikalci pa so ostali zvesti tistim starim ušeničnikovcem, ki so po teologu Ušeničniku zapisali o Cankarjevi pesniški zbirki, ki jo je škof

ljubljanjski pokupil in sežgal, take kratki stavek: "Usoda Cankarjevih poezij je znana. Žalostna, a zaslužena."

In zato kriče: Cankar dol, Baraga gor!

Utonil je. — Na Vrhnikih je v Ljubljani utonil 38 letni France Krašovec, sin lesnega trgovca. Kopal se je s prijatelji v Retovju v Ljubljani ter bil prav dobro razpoložen. Kot bivši mornar je bil dober plavalec ter je izvajal razne skoke v vodo. Ko je po nekem skoku ostal nekaj minut pod vodo in ga tudi potem ni bilo na površje, so videli, da je njemu domneva — da se nalašč zadržuje pod vodo — napačna. Kopalci so ga hoteli rešiti. Sklenili so krog ter res dvignili z dna Krašovca, a je bil že mrtev.

Umrli so: V Ljubljani je umrl znani ključavničarski mojster Josip Rebek starejši s Cankarjevega nabrežja, ustanovitelj najbolj znane ključavničarske delavnice v Ljubljani. — Istega dne je umrl tudi znani kleparski mojster Josip Remžgar, 54 letni solastnik kleparskega podjetja Smerkolj & Remžgar v Florijanski ulici. — V Trnovem, ljubljanskem predmestju je umrla gostilničarka Marija Tenente, v Mostah železničarjeva žena Antonija Kozina, v Ljubljani vdova učiteljica v Lučah Marija zemljičeva in vdova po odvetniku Serafinu Sajovičevu-Suyer.

Še ena žrtev Save. — Dne 10. julija je Sava zahtevala pri Jezici novo žrtev. Med kopalci, ki so se kopal nad Jezico, tam, kjer se Gameljščica izliva v Savo, je bil tudi 17 letni dijak meščanske šole Karel Smerkolj iz Šiške-Ljubljane. Fantje so veseli skakali s čeri v Savo. Tudi Smerkolj je skakal, a je najbrž že skočil nesrečno ter ga je voda odnesla. Tovariši v veselosti sploh opazili niso, da je voda Smerkolja odnesla. Sava ga je nesla do Stirmovega kopališča na Jezici, kjer so ponesrečenca opazili ter rešili na breg. Tamošnji zdravnik je skušal fanta obuditi k življenju, trudil se je celo uro, a zaman. Fantu je iz nosa in ust tekla kri; najbrž ga je Sava udarila kam ob skalo ali pa se je poškodoval pri skoku. Ko je zdravnik spoznal, da ga ne more spraviti k zavesti, so poklicali reševalni avto, ki je Smerkolja odpeljal v bolnišnico, kjer pa so ugotovili, da je že mrtev. Pokojni je bil brat zobarja Smerkolja in brat igralca Smerkolja, ki je pred nekaj leti v najlepši moški dobi nenadoma umrl.

Nov prometni minister. — Dosedanji prometni minister, upokojeni general Milosavljevič je — trdijo, da zaradi zdravstvenih razlogov — demisijsiral, za novega prometnega ministra pa je kralj imenoval inženirja Ognjena Kuzmanovića, ki je bil doslej tehnični direktor beogradske mestne občine. General Milosavljevič je bil malo časa prometni minister, a vendar dovolj dolgo, da je ukinil vozne olajšave železniškim delavcem in nameščencem. Ti so prej plačevali 10 odstotkov običajne voznine za oseben promet, zdaj morajo plačevati polovično voznino. To je seveda razburilo železniške nameščenice in delavce in baje so zelo protestirali proti temu, protestirali pa so baje tudi proti ministrom, tako da je demisija povzročila prav za prav neprijeteljsko razpoloženje železniških nameščencev do ministra Milosavljevića.

ljubljanjski pokupil in sežgal, take kratki stavek: "Usoda Cankarjevih poezij je znana. Žalostna, a zaslužena."

In zato kriče: Cankar dol, Baraga gor!

Utonil je. — Na Vrhnikih je v Ljubljani utonil 38 letni France Krašovec, sin lesnega trgovca. Kopal se je s prijatelji v Retovju v Ljubljani ter bil prav dobro razpoložen. Kot bivši mornar je bil dober plavalec ter je izvajal razne skoke v vodo. Ko je po nekem skoku ostal nekaj minut pod vodo in ga tudi potem ni bilo na površje, so videli, da je njemu domneva — da se nalašč zadržuje pod vodo — napačna. Kopalci so ga hoteli rešiti. Sklenili so krog ter res dvignili z dna Krašovca, a je bil že mrtev.

Umrli so: V Ljubljani je umrl znani ključavničarski mojster Josip Rebek starejši s Cankarjevega nabrežja, ustanovitelj najbolj znane ključavničarske delavnice v Ljubljani. — Istega dne je umrl tudi znani kleparski mojster Josip Remžgar, 54 letni solastnik kleparskega podjetja Smerkolj & Remžgar v Florijanski ulici. — V Trnovem, ljubljanskem predmestju je umrla gostilničarka Marija Tenente, v Mostah železničarjeva žena Antonija Kozina, v Ljubljani vdova učiteljica v Lučah Marija zemljičeva in vdova po odvetniku Serafinu Sajovičevu-Suyer.

Še ena žrtev Save. — Dne 10. julija je Sava zahtevala pri Jezici novo žrtev. Med kopalci, ki so se kopal nad Jezico, tam, kjer se Gameljščica izliva v Savo, je bil tudi 17 letni dijak meščanske šole Karel Smerkolj iz Šiške-Ljubljane. Fantje so veseli skakali s čeri v Savo. Tudi Smerkolj je skakal, a je najbrž že skočil nesrečno ter ga je voda odnesla. Tovariši v veselosti sploh opazili niso, da je voda Smerkolja odnesla. Sava ga je nesla do Stirmovega kopališča na Jezici, kjer so ponesrečenca opazili ter rešili na breg. Tamošnji zdravnik je skušal fanta obuditi k življenju, trudil se je celo uro, a zaman. Fantu je iz nosa in ust tekla kri; najbrž ga je Sava udarila kam ob skalo ali pa se je poškodoval pri skoku. Ko je zdravnik spoznal, da ga ne more spraviti k zavesti, so poklicali reševalni avto, ki je Smerkolja odpeljal v bolnišnico, kjer pa so ugotovili, da je že mrtev. Pokojni je bil brat zobarja Smerkolja in brat igralca Smerkolja, ki je pred nekaj leti v najlepši moški dobi nenadoma umrl.

Nov prometni minister. — Dosedanji prometni minister, upokojeni general Milosavljevič je — trdijo, da zaradi zdravstvenih razlogov — demisijsiral, za novega prometnega ministra pa je kralj imenoval inženirja Ognjena Kuzmanovića, ki je bil doslej tehnični direktor beogradske mestne občine. General Milosavljevič je bil malo časa prometni minister, a vendar dovolj dolgo, da je ukinil vozne olajšave železniškim delavcem in nameščencem. Ti so prej plačevali 10 odstotkov običajne voznine za oseben promet, zdaj morajo plačevati polovično voznino. To je seveda razburilo železniške nameščenice in delavce in baje so zelo protestirali proti temu, protestirali pa so baje tudi proti ministrom, tako da je demisija povzročila prav za prav neprijeteljsko razpoloženje železniških nameščencev do ministra Milosavljevića.

ljubljanjski pokupil in sežgal, take kratki stavek: "Usoda Cankarjevih poezij je znana. Žalostna, a zaslužena."

In zato kriče: Cankar dol, Baraga gor!

Utonil je. — Na Vrhnikih je v Ljubljani utonil 38 letni France Krašovec, sin lesnega trgovca. Kopal se je s prijatelji v Retovju v Ljubljani ter bil prav dobro razpoložen. Kot bivši mornar je bil dober plavalec ter je izvajal razne skoke v vodo. Ko je po nekem skoku ostal nekaj minut pod vodo in ga tudi potem ni bilo na površje, so videli, da je njemu domneva — da se nalašč zadržuje pod vodo — napačna. Kopalci so ga hoteli rešiti. Sklenili so krog ter res dvignili z dna Krašovca, a je bil že mrtev.

Umrli so: V Ljubljani je umrl znani ključavničarski mojster Josip Rebek starejši s Cankarjevega nabrežja, ustanovitelj najbolj znane ključavničarske delavnice v Ljubljani. — Istega dne je umrl tudi znani kleparski mojster Josip Remžgar, 54 letni solastnik kleparskega podjetja Smerkolj & Remžgar v Florijanski ulici. — V Trnovem, ljubljanskem predmestju je umrla gostilničarka Marija Tenente, v Mostah železničarjeva žena Antonija Kozina, v Ljubljani vdova učiteljica v Lučah Marija zemljičeva in vdova po odvetniku Serafinu Sajovičevu-Suyer.

Še ena žrtev Save. — Dne 10. julija je Sava zahtevala pri Jezici novo žrtev. Med kopalci, ki so se kopal nad Jezico, tam, kjer se Gameljščica izliva v Savo, je bil tudi 17 letni dijak meščanske šole Karel Smerkolj iz Šiške-Ljubljane. Fantje so veseli skakali s čeri v Savo. Tudi Smerkolj je skakal, a je najbrž že skočil nesrečno ter ga je voda odnesla. Tovariši v veselosti sploh opazili niso, da je voda Smerkolja odnesla. Sava ga je nesla do Stirmovega kopališča na Jezici, kjer so ponesrečenca opazili ter rešili na breg. Tamošnji zdravnik je skušal fanta obuditi k življenju, trudil se je celo uro, a zaman. Fantu je iz nosa in ust tekla kri; najbrž ga je Sava udarila kam ob skalo ali pa se je poškodoval pri skoku. Ko je zdravnik spoznal, da ga ne more spraviti k zavesti, so poklicali reševalni avto, ki je Smerkolja odpeljal v bolnišnico, kjer pa so ugotovili, da je že mrtev. Pokojni je bil brat zobarja Smerkolja in brat igralca Smerkolja, ki je pred nekaj leti v najlepši moški dobi nenadoma umrl.

Nov prometni minister. — Dosedanji prometni minister, upokojeni general Milosavljevič je — trdijo, da zaradi zdravstvenih razlogov — demisijsiral, za novega prometnega ministra pa je kralj imenoval inženirja Ognjena Kuzmanovića, ki je bil doslej tehnični direktor beogradske mestne občine. General Milosavljevič je bil malo časa prometni minister, a vendar dovolj dolgo, da je ukinil vozne olajšave železniškim delavcem in nameščencem. Ti so prej plačevali 10 odstotkov običajne voznine za oseben promet, zdaj morajo plačevati polovično voznino. To je seveda razburilo železniške nameščenice in delavce in baje so zelo protestirali proti temu, protestirali pa so baje tudi proti ministrom, tako da je demisija povzročila prav za prav neprijeteljsko razpoloženje železniških nameščencev do ministra Milosavljevića.

ljubljanjski pokupil in sežgal, take kratki stavek: "Usoda Cankarjevih poezij je znana. Žalostna, a zaslužena."

In zato kriče: Cankar dol, Baraga gor!

Utonil je. — Na Vrhnikih je v Ljubljani utonil 38 letni France Krašovec, sin lesnega trgovca. Kopal se je s prijatelji v Retovju v Ljubljani ter bil prav dobro razpoložen. Kot bivši mornar je bil dober plavalec ter je izvajal razne skoke v vodo. Ko je po nekem skoku ostal nekaj minut pod vodo in ga tudi potem ni bilo na površje, so videli, da je njemu domneva — da se nalašč zadržuje pod vodo — napačna. Kopalci so ga hoteli rešiti. Sklenili so krog ter res dvignili z dna Krašovca, a je bil že mrtev.

Umrli so: V Ljubljani je umrl znani ključavničarski mojster Josip Rebek starejši s Cankarjevega nabrežja, ustanovitelj najbolj znane ključavničarske delavnice v Ljubljani. — Istega dne je umrl tudi znani kleparski mojster Josip Remžgar, 54 letni solastnik kleparskega podjetja Smerkolj & Remžgar v Florijanski ulici. — V Trnovem, ljubljanskem predmestju je umrla gostilničarka Marija Tenente, v Mostah železničarjeva žena Antonija Kozina, v Ljubljani vdova učiteljica v Lučah Marija zemljičeva in vdova po odvetniku Serafinu Sajovičevu-Suyer.

Še ena žrtev Save. — Dne 10. julija je Sava zahtevala pri Jezici novo žrtev. Med kopalci, ki so se kopal nad Jezico, tam, kjer se Gameljščica izliva v Savo, je bil tudi 17 letni dijak meščanske šole Karel Smerkolj iz Šiške-Ljubljane. Fantje so veseli skakali s čeri v Savo. Tudi Smerkolj je skakal, a je najbrž že skočil nesrečno ter ga je voda odnesla. Tovariši v veselosti sploh opazili niso, da je voda Smerkolja odnesla. Sava ga je nesla do Stirmovega kopališča na Jezici, kjer so ponesrečenca opazili ter rešili na breg. Tamošnji zdravnik je skušal fanta obuditi k življenju, trudil se je celo uro, a zaman. Fantu je iz nosa in ust tekla kri; najbrž ga je Sava udarila kam ob skalo ali pa se je poškodoval pri skoku. Ko je zdravnik spoznal, da ga ne more spraviti k zavesti, so poklicali reševalni avto, ki je Smerkolja odpeljal v bolnišnico, kjer pa so ugotovili, da je že mrtev. Pokojni je bil brat zobarja Smerkolja in brat igralca Smerkolja, ki je pred nekaj leti v najlepši moški dobi nenadoma umrl.

Nov prometni minister. — Dosedanji prometni minister, upokojeni general Milosavljevič je — trdijo, da zaradi zdravstvenih razlogov — demisijsiral, za novega prometnega ministra pa je kralj imenoval inženirja Ognjena Kuzmanovića, ki je bil doslej tehnični direktor beogradske mestne občine. General Milosavljevič je bil malo časa prometni minister, a vendar dovolj dolgo, da je ukinil vozne olajšave železniškim delavcem in nameščencem. Ti so prej plačevali 10 odstotkov običajne voznine za oseben promet, zdaj morajo plačevati polovično voznino. To je seveda razburilo železniške nameščenice in delavce in baje so zelo protestirali proti temu, protestirali pa so baje tudi proti ministrom, tako da je demisija povzročila prav za prav neprijeteljsko razpoloženje železniških nameščencev do ministra Milosavljevića.

ljubljanjski pokupil in sežgal, take kratki stavek: "Usoda Cankarjevih poezij je znana. Žalostna, a zaslužena."

In zato kriče: Cankar dol, Baraga gor!

Utonil je. — Na Vrhnikih je v Ljubljani utonil 38 letni France Krašovec, sin lesnega trgovca. Kopal se je s prijatelji v Retovju v Ljubljani ter bil prav dobro razpoložen. Kot bivši mornar je bil dober plavalec ter je izvajal razne skoke v vodo. Ko je po nekem skoku ostal nekaj minut pod vodo in ga tudi potem ni bilo na površje, so videli, da je njemu domneva — da se nalašč zadržuje pod vodo — napačna. Kopalci so ga hoteli rešiti. Sklenili so krog ter res dvignili z dna Krašovca, a je bil že mrtev.

Skrivnost oceanov

Novi otoki nastajajo in izginjajo

Na tisoče ladij in jadralnic križari vsak dan po svetovnih morjih. Vsak kotiček, vsak otok vseh širin in pasov se zdi kapitanom znan in mnogo jih je med njimi, ki so prepričani, da se ne da odkriti nič novega! In vendar se na progah, ki so jih ladje že tisoč in tisočkrat prevozile, nenadoma pojavijo vzbokline, večasi celo otoki. To ni nobena bajka. Preveč je znanstvenih dognanj te vrste, da bi mogli tajiti splošno resnico.

Oglejmo si n. pr. usodo Boguslavskih otokov v Beringovem morju. L. 1768 so tam prvič ugotovili otok vulkanskega izvora, ki je dobil ime po ameriških odkriteljih Ship Rock. Skoro trideset let pozneje, leta 1796 se je po vulkanski erupciji pojavil sredi morja nov otok, ki je dobil ime po ruskem slučajno navzočem raziskovalcu Bugoslavskem. L. 1888, skoro sto let pozneje, se je dvignil nad vodo kos zemlje, ki je širil 240 m nad vodo. Dvajset let je bila morska površina v tem delu skoro nespremenjena. Šele 1. septembra 1907 je zletelo žrelo 240 m visokega otoka nenadoma v zrak. Tri leta pozneje je prišlo do nove erupcije. In raziskovalna odprava, ki si jo hotela ogledati Boguslavskega otoka leta 1927, ni našla na morju, kjer so bili otoki zarisani v zemljevidu, ničesar več. Samo nekaj podvodnih pečinskih čer je pričalo, da je bilo na tem kraju nekoč otočje. Sredi pečinskih čer pa se je nekaj prekuhalo in vrelo. Od časa do časa je briznil v zrak curek vroče vode, pomešan z lavo. Komaj sto m daleč od tega čudnega gejzirja pa je kazal toplomer navzdol bližnji tečaj 20 stopinj toplote po C.

Nekaj podobnega kakor z Boguslavskimi otoki se dogaja s Falcon-Islandom v Južnem morju. L. 1856 je kapitan angleške vojne ladje "Falcon" MacKellay odkril ta otok, dvajset let pozneje je tam mimo vozila druga angleška ladja in ni našla o Falcon-Islandu niti sledu. Pač. Nekaj je ostalo. Iz vode se je dvigala para. L. 1885 pa se je dvignil otok zopet 100 m nad morsk gladino, tri leta pozneje pa se je zopet potopil pod vodo. L. 1927 se je zopet pojavil v podobni ognjenika, ki je skozi več mesecev bljuval ogenj in lavo.

Pa ne le v svetovnih morjih, tudi v bližini evropske obale se pojavljajo od časa do časa takšne stvari. L. 1831 se je na podoben način "rodil" v južni Siciliji otok Ferdinand. Več dni poprej so čutili ribiči sumljive pod morske sunke. Nekega dne se je dvignil iz morja 50 m visok steber, ki je začel vreti. Steber je imel žrelo, ki je bruhalo dim in lavo do višine 1000 m. Ta prizor je bil za opazovalce nekaj neskončno veličastnega. Proti večeru je znašal obseg otoka že 5 km in pet dni nato sta pomoleli iz morja dve konici, visoki 200 m. Ta otok so takoj zasedli Angleži, ki pa se niso dolgo veselili nove lastnine. Čez nekaj let je nastal potres, med katerim so mase otoka popadale na kup in se končno skrile pod vodo. Danes leži na mestu nekdanje Ferdinandije mogočna

ljubljanjski pokupil in sežgal, take kratki stavek: "Usoda Cankarjevih poezij je znana. Žalostna, a zaslužena."

In zato kriče: Cankar dol, Baraga gor!

Utonil je. — Na Vrhnikih je v Ljubljani utonil 38 letni France Krašovec, sin lesnega trgovca. Kopal se je s prijatelji v Retovju v Ljubljani ter bil prav dobro razpoložen. Kot bivši mornar je bil dober plavalec ter je izvajal razne skoke v vodo. Ko je po nekem skoku ostal nekaj minut pod vodo in ga tudi potem ni bilo na površje, so videli, da je njemu domneva — da se nalašč zadržuje pod vodo — napačna. Kopalci so ga hoteli rešiti. Sklenili so krog ter res dvignili z dna Krašovca, a je bil že mrtev.

Umrli so: V Ljubljani je umrl znani ključavničarski mojster Josip Rebek starejši s Cankarjevega nabrežja, ustanovitelj najbolj znane ključavničarske delavnice v Ljubljani. — Istega dne je umrl tudi znani kleparski mojster Josip Remžgar, 54 letni solastnik kleparskega podjetja Smerkolj & Remžgar v Florijanski ulici. — V Trnovem, ljubljanskem predmestju je umrla gostilničarka Marija Tenente, v Mostah železničarjeva žena Antonija Kozina, v Ljubljani vdova učiteljica v Lučah Marija zemljičeva in vdova po odvetniku Serafinu Sajovičevu-Suyer.

Še ena žrtev Save. — Dne 10. julija je Sava zahtevala pri Jezici novo žrtev. Med kopalci, ki so se kopal nad Jezico, tam, kjer se Gameljščica izliva v Savo, je bil tudi 17 letni dijak meščanske šole Karel Smerkolj iz Šiške-Ljubljane. Fantje so veseli skakali s čeri v Savo. Tudi Smerkolj je skakal, a je najbrž že skočil nesrečno ter ga je voda odnesla. Tovariši v veselosti sploh opazili niso, da je voda Smerkolja odnesla. Sava ga je nesla do Stirmovega kopališča na Jezici, kjer so ponesrečenca opazili ter rešili na breg. Tamošnji zdravnik je skušal fanta obuditi k življenju, trudil se je celo uro, a zaman. Fantu je iz nosa in ust tekla kri; najbrž ga je Sava udarila kam ob skalo ali pa se je poškodoval pri skoku. Ko je zdravnik spoznal, da ga ne more spraviti k zavesti, so poklicali reševalni avto, ki je Smerkolja odpeljal v bolnišnico, kjer pa so ugotovili, da je že mrtev. Pokojni je bil brat zobarja Smerkolja in brat igralca Smerkolja, ki je pred nekaj leti v najlepši moški dobi nenadoma umrl.

Nov prometni minister. — Dosedanji prometni minister, upokojeni general Milosavljevič je — trdijo, da zaradi zdravstvenih razlogov — demisijsiral, za novega prometnega ministra pa je kralj imenoval inženirja Ognjena Kuzmanovića, ki je bil doslej tehnični direktor beogradske mestne občine. General Milosavljevič je bil malo časa prometni minister, a vendar dovolj dolgo, da je ukinil vozne olajšave železniškim delavcem in nameščencem. Ti so prej plačevali 10 odstotkov običajne voznine za oseben promet, zdaj morajo plačevati polovično voznino. To je seveda razburilo železniške nameščenice in delavce in baje so zelo protestirali proti temu, protestirali pa so baje tudi proti ministrom, tako da je demisija povzročila prav za prav neprijeteljsko razpoloženje železniških nameščencev do ministra Milosavljevića.

ljubljanjski pokupil in sežgal, take kratki stavek: "Usoda Cankarjevih poezij je znana. Žalostna, a zaslužena."

In zato kriče: Cankar dol, Baraga gor!

Utonil je. — Na Vrhnikih je v Ljubljani utonil 38 letni France Krašovec, sin lesnega trgovca. Kopal se je s prijatelji v Retovju v Ljubljani ter bil prav dobro razpoložen. Kot bivši mornar je bil dober plavalec ter je izvajal razne skoke v vodo. Ko je po nekem skoku ostal nekaj minut pod vodo in ga tudi potem ni bilo na površje, so videli, da je njemu domneva — da se nalašč zadržuje pod vodo — napačna. Kopalci so ga hoteli rešiti. Sklenili so krog ter res dvignili z dna Krašovca, a je bil že mrtev.

Umrli so: V Ljubljani je umrl znani ključavničarski mojster Josip Rebek starejši s Cankarjevega nabrežja, ustanovitelj najbolj znane ključavničarske delavnice v Ljubljani. — Istega dne je umrl tudi znani kleparski mojster Josip Remžgar, 54 letni solastnik kleparskega podjetja Smerkolj & Remžgar v Florijanski ulici. — V Trnovem, ljubljanskem predmestju je umrla gostilničarka Marija Tenente, v Mostah železničarjeva žena Antonija Kozina, v Ljubljani vdova učiteljica v Lučah Marija zemljičeva in vdova po odvetniku Serafinu Sajovičevu-Suyer.

Še ena žrtev Save. — Dne 10. julija je Sava zahtevala pri Jezici novo žrtev. Med kopalci, ki so se kopal nad Jezico, tam, kjer se Gameljščica izliva v Savo, je bil tudi 17 letni dijak meščanske šole Karel Smerkolj iz Šiške-Ljubljane. Fantje so veseli skakali s čeri v Savo. Tudi Smerkolj je skakal, a je najbrž že skočil nesrečno ter ga je voda odnesla. Tovariši v veselosti sploh opazili niso, da je voda Smerkolja odnesla. Sava ga je nesla do Stirmovega kopališča na Jezici, kjer so ponesrečenca opazili ter rešili na breg. Tamošnji zdravnik je skušal fanta obuditi k življenju, trudil se je celo uro, a zaman. Fantu je iz nosa in ust tekla kri; najbrž ga je Sava udarila kam ob skalo ali pa se je poškodoval pri skoku. Ko je zdravnik spoznal, da ga ne more spraviti k zavesti, so poklicali reševalni avto, ki je Smerkolja odpeljal v bolnišnico, kjer pa so ugotovili, da je že mrtev. Pokojni je bil brat zobarja Smerkolja in brat igralca Smerkolja, ki je pred nekaj leti v najlepši moški dobi nenadoma umrl.

Nov prometni minister. — Dosedanji prometni minister, upokojeni general Milosavljevič je — trdijo, da zaradi zdravstvenih razlogov — demisijsiral, za novega prometnega ministra pa je kralj imenoval inženirja Ognjena Kuzmanovića, ki je bil doslej tehnični direktor beogradske mestne občine. General Milosavljevič je bil malo časa prometni minister, a vendar dovolj dolgo, da je ukinil vozne olajšave železniškim delavcem in nameščencem. Ti so prej plačevali 10 odstotkov običajne voznine za oseben promet, zdaj morajo plačevati polovično voznino. To je seveda razburilo železniške nameščenice in delavce in baje so zelo protestirali proti temu, protestirali pa so baje tudi proti ministrom, tako da je demisija povzročila prav za prav neprijeteljsko razpoloženje železniških nameščencev do ministra Milosavljevića.

ljubljanjski pokupil in sežgal, take kratki stavek: "Usoda Cankarjevih poezij je znana. Žalostna, a zaslužena."

In zato kriče: Cankar dol, Baraga gor!

Utonil je. — Na Vrhnikih je v Ljubljani utonil 38 letni France Krašovec, sin lesnega trgovca. Kopal se je s prijatelji v Retovju v Ljubljani ter bil prav dobro razpoložen. Kot bivši mornar je bil dober plavalec ter je izvajal razne skoke v vodo. Ko je po nekem skoku ostal nekaj minut pod vodo in ga tudi potem ni bilo na površje, so videli, da je njemu domneva — da se nalašč zadržuje pod vodo — napačna. Kopalci so ga hoteli rešiti. Sklenili so krog ter res dvignili z dna Krašovca, a je bil že mrtev.

Umrli so: V Ljubljani je umrl znani ključavničarski mojster Josip Rebek starejši s Cankarjevega nabrežja, ustanovitelj najbolj znane ključavničarske delavnice v Ljubljani. — Istega dne je umrl tudi znani kleparski mojster Josip Remžgar, 54 letni solastnik kleparskega podjetja Smerkolj & Remžgar v Florijanski ulici. — V Trnovem, ljubljanskem predmestju je umrla gostilničarka Marija Tenente, v Mostah železničarjeva žena Antonija Kozina, v Ljubljani vdova učiteljica v Lučah Marija zemljičeva in vdova po odvetniku Serafinu Sajovičevu-Suyer.

Še ena žrtev Save. — Dne 10. julija je Sava zahtevala pri Jezici novo žrtev. Med kopalci, ki so se kopal nad Jezico, tam, kjer se Gameljščica izliva v Savo, je bil tudi 17 letni dijak meščanske šole Karel Smerkolj iz Šiške-Ljubljane. Fantje so veseli skakali s čeri v Savo. Tudi Smerkolj je skakal, a je najbrž že skočil nesrečno ter ga je voda odnesla. Tovariši v veselosti sploh opazili niso, da je voda Smerkolja odnesla. Sava ga je nesla do Stirmovega kopališča na Jezici, kjer so ponesrečenca opazili ter rešili na breg. Tamošnji zdravnik je skušal fanta obuditi k življenju, trudil se je celo uro, a zaman. Fantu je iz nosa in ust tekla kri; najbrž ga je Sava udarila kam ob skalo ali pa se je poškodoval pri skoku. Ko je zdravnik spoznal, da ga ne more spraviti k zavesti, so poklicali reševalni avto, ki je Smerkolja odpeljal v bolnišnico, kjer pa so ugotovili, da je že mrtev. Pokojni je bil brat zobarja Smerkolja in brat igralca Smerkolja, ki je pred nekaj leti v najlepši moški dobi nenadoma umrl.

Nov prometni minister. — Dosedanji prometni minister, upokojeni general Milosavljevič je — trdijo, da zaradi zdravstvenih razlogov — demisijsiral, za novega prometnega ministra pa je kralj imenoval inženirja Ognjena Kuzmanovića, ki je bil doslej tehnični direktor beogradske mestne občine. General Milosavljevič je bil malo časa prometni minister, a vendar dovolj dolgo, da je ukinil vozne olajšave železniškim delavcem in nameščencem. Ti so prej plačevali 10 odstotkov običajne voznine za oseben promet, zdaj morajo plačevati polovično voznino. To je seveda razburilo železniške nameščenice in delavce in baje so zelo protestirali proti temu, protestirali pa so baje tudi proti ministrom, tako da je demisija povzročila prav za prav neprijeteljsko razpoloženje železniških nameščencev do ministra Milosavljevića.

ljubljanjski pokupil in sežgal, take kratki stavek: "Usoda Cankarjevih poezij je znana. Žalostna, a zaslužena."

In zato kriče: Cankar dol, Baraga gor!

Utonil je. — Na Vrhnikih je v Ljubljani utonil 38 letni France Krašovec, sin lesnega trgovca. Kopal se je s prijatelji v Retovju v Ljubljani ter bil prav dobro razpoložen. Kot bivši mornar je bil dober plavalec ter je izvajal razne skoke v vodo. Ko je po nekem skoku ostal nekaj minut pod vodo in ga tudi potem ni bilo na površje, so videli, da je njemu domneva — da se nalašč zadržuje pod vodo — napačna. Kopalci so ga hoteli rešiti. Sklenili so krog ter res dvignili z dna Krašovca, a je bil že mrtev.

Umrli so: V Ljubljani je umrl znani ključavničarski mojster Josip Rebek starejši s Cankarjevega nabrežja, ustanovitelj najbolj znane ključavničarske delavnice v Ljubljani. — Istega dne je umrl tudi znani kleparski mojster Josip Remžgar, 54 letni solastnik kleparskega podjetja Smerkolj & Remžgar v Florijanski ulici. — V Trnovem, ljubljanskem predmestju je umrla gostilničarka Marija Tenente, v Mostah železničarjeva žena Antonija Kozina, v Ljubljani vdova učiteljica v Lučah Marija zemljičeva in vdova po odvetniku Serafinu Sajovičevu-Suyer.

Še ena žrtev Save. — Dne 10. julija je Sava zahtevala pri Jezici novo žrtev. Med kopalci, ki so se kopal nad Jezico, tam, kjer se Gameljščica izliva v Savo, je bil tudi 17 letni dijak meščanske šole Karel Smerkolj iz Šiške-Ljubljane. Fantje so veseli skakali s čeri v Savo. Tudi Smerkolj je skakal, a je najbrž že skočil nesrečno ter ga je voda odnesla. Tovariši v veselosti sploh opazili niso, da je voda Smerkolja odnesla. Sava ga je nesla do Stirmovega kopališča na Jezici, kjer so ponesrečenca opazili ter rešili na breg. Tamošnji zdravnik je skušal fanta obuditi k življenju, trudil se je celo uro, a zaman. Fantu je iz nosa in ust tekla kri; najbrž ga je Sava udarila kam ob skalo ali pa se je poškodoval pri skoku. Ko je zdravnik spoznal, da ga ne more spraviti k zavesti, so poklicali reševalni avto, ki je Smerkolja odpeljal v bolnišnico, kjer pa so ugotovili, da je že mrtev. Pokojni je bil brat zobarja Smerkolja in brat igralca Smerkolja, ki je pred nekaj leti v najlepši moški dobi nenadoma umrl.

Nov prometni minister. — Dosedanji prometni minister, upokojeni general Milosavljevič je — trdijo, da zaradi zdravstvenih razlogov — demisijsiral, za novega prometnega ministra pa je kralj imenoval inženirja Ognjena Kuzmanovića, ki je bil doslej tehnični direktor beogradske mestne občine. General Milosavljevič je bil malo časa prometni minister, a vendar dovolj dolgo, da je ukinil vozne olajšave železniškim delavcem in nameščencem. Ti so prej plačevali 10 odstotkov običajne voznine za oseben promet, zdaj morajo plačevati polovično voznino. To je seveda razburilo železniške nameščenice in delavce in baje so zelo protestirali proti temu, protestirali pa so baje tudi proti ministrom, tako da je demisija povzročila prav za prav neprijeteljsko razpoloženje železniških nameščencev do ministra Milosavljevića.

ljubljanjski pokupil in sežgal, take kratki stavek: "Usoda Cankarjevih poezij je znana. Žalostna, a zaslužena."

In zato kriče: Cankar dol, Baraga gor!

Utonil je. — Na Vrhnikih je v Ljubljani utonil 38 letni France Krašove

Emile Zola:

GERMINAL

POSLOVENIL ALFONZ GSPAN

Da bi nekoliko zastrl svojo dobrodelnost, je govoril gospod Hennebeau, češ, kako je nerodno za mladega človeka, če mora imeti lastno gospodinjstvo v kateri izmed tistih malih vil, ki so namenjene rudniškim inženirjem. Gospa Hennebeau je takoj prevzela vlogo dobre tete, ga začela tikati in paziti, da mu bo dobro. Zlasti v prvih mesecih ga je za vsako malenkost obsipala z materinskimi nasveti.

A kljub temu je ostala ženska ter mu jela kmalu izkazovati osebno zaupanje. Ta gospodek, tako mlad in tako praktičen, pameten in ne kdo ve kako tankovest, ki je razlagal ljubezen s filozofskimi teorijami, jo je zabaval z živahnostjo svojega pesimizma, od katerega je bil njegov drobni obraz s špicastim nosom še ožji. In kakopak, da se je nekega večera znašel v njenem objemu; delala se je, kakor da se mu je vdala le iz dobrote, in neprestano govorila, da nima več srca in da hoče ostati le njegova prijateljica.

Res, ni bila ljubosumna, dražila ga je z vlačnicami, o katerih je dejal, da so ogabne, in bila skoraj jezna nanj, ker ji ni mogel pripovedovati o kakih fantovskih norčijah. Potem se je razvnela ob misli, da bi ga oženila, in je sanjala, da se bo žrtvovala in mu sama našla bogato nevesto. Razmerje je trajalo dalje, bilo ji je za igračo in oddih ter je polagala vanje vse svoje poslednje nežnosti brezdelne in izžite ženske.

Pretekli sta dve leti. Ko je gospod Hennebeau neke noči slišal nekoga, ki je bos smuknil mimo njegovih vrat, je začel sumiti. Toda ta nova pustolovščina doma, pod njegovo streho, med to materjo in tem sinom, se mu je upirala. Zgodilo se je še, da je žena prav naslednjega dne pripovedovala, da je Gregoirejevo Cecilijo izbrala nečaku za nevesto. S takšno vneto se je zavzemala za to ženitev, da je zaradel zaradi tistega podčastnega domisleka. Bil je le hvaležen mladenčcu, da ni bil njegov dom, odkar je bil on pri njih, nič več tako žalosten.

Ko je prišel gospod Hennebeau iz toaletne sobice, je v veži prav naletel na Pavla, ki se je vrnil. Zdelo se je, da mu je vsa istorija s to stavko prav v zabavo.

— Nu? ga je vprašal stric.
— Tak kolonije sem obhodil. Kaže, da so povsod zelo pametni ... Mislim le, da bodo poslali k tebi deputacijo.

A zdajci ga je poklical glas gospe Hennebeauje iz prvega nadstropja.

— Si ti Pavel? ... Pridi gor, da mi boš povedal novice. Smešno, da so ti ljudje tako zlobni, ko se jim dobro godi!

In ravnatelj se je moral odreči, da bi kaj več izvedel, ko mu je žena odvzela slo. Vrnil se je in spet sedel za pisalnik, ki se je na njem nabral nov kup brzojavk.

Ko so ob enajstih prišli Gregoirejevi, so se začudili, da jih je kočijaž Hipolit, ki je stal na straži, brž potisnil v hišo, ko se je bil prej vzemirjen ozrl obakraj ceste. V salonu so bili zastori spuščeni; goste so spustili kar v delovno sobo, kjer se je gospod Hennebeau opravičil, da jih je tako sprejel; toda salon, češ, da je obrnjen proti cesti in da je odveč delati, kakor bi hoteli izzivati ljudi.

— Kako, da ne veste? je vpraševal, ko je opazil njihovo začudenje.

Ko je gospod Gregoire izvedel, da je naposled izbruhnila stavka, je mirno skomignil z rameni. Ah, saj to ni nič, ljudstvo da je vse prepošteno. Gospa Gregoirejeva je prikimala z brado in tako izrazila svoje zaupanje v stoletno pokorščino rudarjev. Medtem ko se je Cecilija, ki je bila ta dan zelo vesela, zdrava in lepa v svoji rjavi obleki, smehljala ob besedi stavka, spominjajoča jo na obiske in razdeljevanje miloščine po kolonijah.

R. Auernheimer:

Ženitovanjska posredovalka

(Nadaljevanje in konec.)

V trenutku je premolknila in ga prestrašeno pogledala, čez čas pa dejala:

— Torej dobro, od danes naprej upustim svoj poklic. Si sedaj zadovoljen?

Da, bil je zadovoljen in kratko nato je med njima vladala zopet ista harmonija. Razumljivo, ona je posredovala še nadalje, prav tako kakor prej, in on ni niti malo dvomil o tem. Dopovedoval si je namreč, da veruje v njeno zadržilo, ker se mu je to dozdevalo bolj častno. Vedno pa se je izogibal, kadar jo je na cesti srečal v družbi gospodov. Tolažil se je: "Kaj se me tiče, ako se razgovarja?" Goto, to se ga ni tikalo, res prav nič tikalo. Bil je preveč diskreten, da bi se vmešaval v tuje zadeve, ki mu niso bile mar.

V splošnem pa se ni mogel pritoževati. Adah je bila najpogostejša, najnežnejša, dobronamerna in najljubeznivejša ljubica, kar jih je kdaj imel. Celo zvesta mu je bila, v nasprotju z vsami njenimi prednicami. In skromna je

bila, posebej skromnost! Ni si želela malih daril, ne dragih predmetov; nikakih nemogočih želja! Z eno besedo, bila je izmed onih redkih žena, ki so resnično zmogla koga osrečiti, s pridržkom, ako so poročene z drugim.

A celo v tej smeri, v zadevi poroke, v kateri nobena ne razume šale, celo tu je bila ženitovanjska posredovalka častna izjema. Pogostokrat in celo zelo pogostokrat je rekla: "Vem, da me ne moreš poročiti in tega tudi ne zahtevam. Samo rad me moraš imeti. In ako boš kdaj vzljudil kako drugo, tedaj mi moraš povedati, takrat pojdem proč in te ne bom več nadlegovala!"

To njeno velikodušno razumevanje je Duxu prav tako ugajalo, kakor toaletne njegove ljubljene, njeno ljubko domovanje, prijetno razkošje, katero ga ni veljalo niti vinarja, kakor tudi še razne druge prednosti, ki so ga vedno znova pritegovale. Tako je bil razmeroma precej dolgo časa srečen s svojo lastnino.

A nobena stvar ne traja večno, tudi ljubezen ni izjemen slučaj. Ko se je zadeva že nekaj časa vlekla, je ljubimcu pričelo to in ono presaditi. Enkrat je bil njen nos, polt, pričeska, bar-

A zdaj se je pojavila gospa Hennebeaujeva vsa v črni svili, za njo pa Negrel.

— Joj, kako je to zoprno! je zaklicala gospa že pri vratih. Kakor da ti ljudje ne bi mogli še malo počakati! Ali veste, da se Pavel brani, peljati nas v Saint-Thomas.

— Bomo pa tukaj ostali, je vljudno dejala gospa Gregoirejeva. Saj nam bo tu prav tako prijetno.

Pavel je le pozdravil Cecilijo in njeno mater. Teta, ki je bila nejevoljna, da je pokazal tako malo prizadevnosti, ga je s pogledom napotila k dekletu; a ko ju je slišala, da se skupaj smejeta, ju je objela z materinskim pogledom.

Ta čas je gospod Hennebeau prebral brzojavke in sestavil nekaj odgovorov. Pogovarjali so se kraj njega, njegova žena je dopovedovala, da se ni ukvarjala s to delovno sobo, kjer so res ostale od poprej pobelede rdeče tapete, to nerodno mahagonijevo pohištvo in te odrgnjene in obrabljene omare za akte. Minile so tri četrti ure, hoteli so pravkar sestati za mizo, ko jim je lakaj najavil gospoda Deneulina. Vstopil je ves razburjen in se poklonil gospe Hennebeaujevi.

— O, vi tukaj? se je začudil, ko je opazil Gregoirejeve.

Potem se je hlastno obrnil k ravnatelju.

— Tak kako je? Pravkar sem izvedel od svojega inženirja ... Pri meni so davi šli vsi ljudje v jamo. Skrbi me ... Kako je torej z vami?

Pridirjal je na konju, izdajal je svojo razburjenost z glasnim govorom in sunkovitimi kretnjami, ki so spominjale na upokojenega kavalerijskega častnika.

Gospod Hennebeau mu je začel natančneje opisovati položaj, ko je Hipolit odprl vrata jedilnice. Zdal se je Hennebeau prekinil in dejal:

— Dajte, obedujte pri nas. Vse drugo vam bom povedal pri desertu.

— Prosim, če dovolite, je odvrnil Deneulin, tako zaposlen s svojimi mislimi, da je sprejel povabilo brez obotavljanja.

Kljub temu pa se je zavedel svoje nedostojnosti in se okrenil h gospe Hennebeaujevi ter se ji opravičil. Sicer pa je bila zelo ljubezniva. Ukazala je pripraviti mizo še za sedmega, nato je razposleda svoje goste: gospo Gregoirejevo in Cecilijo kraj svojega moža, potem Gregoireja in Deneulina na svojo desno in levo stran, a naposled Pavla, ki ga je posadila med gospodično in njenega očeta. Takoj ko so se lotili predjedi, je smehljaje se povzela:

— Saj mi oprostite, hotela sem vam postreči z ostrigami ... Veste, da prispejo vsak ponedeljek iz Ostende-a v Marchiennes, pa sem hotela poslati kuharico z vozom ponje ... Ona pa se je bala, da je ne bi napadli s kamenjem. Vsi so jo prekinili z veselimi smehom. Istori-ja se jim je zdela smešna.

— Rst! se je oglasil Hennebeau razburjen, oziraje se skozi okna, odkoder se je videlo na cesto. Ni treba, da bi zunaj vedeli, da imamo danes goste.

— Tak tale košček klobase jim že ne bo prišel v roke, je izjavil gospod Gregoire.

Spot so se smejali, toda tiše. Vsak gost se je predajal udobju v tej sobani, prevlečeni s flamskimi preprogami in opremljeni s starimi hrastovimi skrinjami. Srebrnina je sijala izza stekel na omarah; od stropa je visel velik lesteneč iz rdečega bakra, v čigar gladkih okroglinah sta se zrcalili palma in aspidistra, ki sta zeleneli v majolikastem loncu. Zunaj je bil leden decemberski dan, brila je ostra severno-vzhodna burja. A niti dihi ni segel semkaj, bilo je toplo kakor v rastlinjaku in zrak je fino dehtel po ananasu, ki je bil narezan v kristalni skledici.

(Dalje prihajajo.)

va las, kar ga je ozlovoljilo, drugi zopet klobuk, ki se mu je dozdeval neokusen, ali obleka, o kateri je menil, da je preveč izizvalna, potem zopet njen načen govorenja, smeja, dihanja, kateri ga je motil, pa zopet njena ne več mlada, napihnjena postava, ki mu ni ugajala. Ti pomisleki, pojavili so se v začetku le poredkoma, so se polagoma vgnezdili v njegovi glavi, postali permanentni, in slednjič se je zadeva končala; kakor vsa ljubezenska razmerja z naravnimi, kakršna je bila Duxova, kakor vedno: Postala mu je neznošna in prišel je razmišljati, kako bi se izvil.

V ta namen je najprvo potreboval izgovora, ker se je nameraval, kot značajan mož, čim častneje izvit iz afe. Pri iskanju kakega slinčnega opravičila mu je bil njen poklic prav do brodošel. Resnično, njen poklic je bil dovolj tehten vzrok za ločitev — ženitovanjska posredovalka! ... Ponavljal je to z nekako naslodo, in čim večkrat je ponovil, tem groznejša, prostiška se mu je dozdevala; še veliko bolj nizkotno in nesramno pa se mu je dozdevalo dejanje, katero je označevalo. Ljudi spravljati v zakonski jarem, ali je možno kaj bolj prostiškega? In

prepričevalno si je odgovoril: Ne!

Potem se je pojavil še en vzrok. Kakor običajno pri ljubimkanju, ki traja že dalj časa, se človek sprosti, in to je storila tudi ona. Vedno bolj sproščena je pričela pripovedovati o svojem poslovanju, o posredovanju, ki se ji je posrečilo in o izgledih, ki se ji obetajo. V pogovoru je navajala imena svojih klientov, izdala višino dote ter mu podrobno razložila finese njene ga poslovanja. Nekoč, nekega večera, ko je v salonu sedela poleg njega, on se je je oklenil in jo ljubkoval, tedaj je padla beseda, ki je v ljubezenskem seznamu zasovražena, strašna beseda: Provizija. Vstal je in užaljen odšel domov.

Nekaj dni ga ni bilo na izpregled in ko se je ona, da zve za vzrok njegove užaljenosti, oglašila pri njem, tedaj se je odločil, kar je nameraval storiti že pred meseci ter ji z brezobzirno jasnostjo povedal, da namerava prekiniti njuno razmerje. Molče in prepadena ga je poslušala, ko je sklenil z besedami: "Obljubiti sem ti moral, da povem, ko te ne bom več ljubil. No torej: ne ljubim te več. Rad bi bil zopet prost."

A takoj se je izkazalo, da niti malo ne misli na kaj slinčnega — ga velikodušno izpustiti. Marveč je vztrajala in zahtevala svojo pravico:

"Poročiti me moraš," je rekla.

Bil je presenečen. "Poročiti? Saj si vedno sama trdila ..."

"Seveda sem rekla," je odvrnila. "A to te še ne odveže tvojih dolžnosti. Če se kako ženo zapelje, tedaj se jo mora poročiti."

"Zapelje!" To je bilo vedno lepše.

"Dovolj," je rekel, "nikdar ti nisem obljubil zakona."

"Jaz pa niti trenutek nisem dvomila, da boš to storil."

Strmel je nad njeno nesramnostjo, s katero je to izgovorila. V tem trenutku je spoznal, da mora biti izredno sposobna ženitovanjska posredovalka.

Vso stvar je hotel zaokreniti na smešno stran in je smeje dejal:

"Ako si resnično mislila, da te bom kdaj poročil, tedaj mi je resnično žal."

Ženitovanjska posredovalka pa ni bila vajena popustiti kake stvari, ki se je je polotila. Videla je, da z zapeljevanjem in s tihih pristankom ne bo uspela in se je urno zaokrenila na drugo stran.

"In ako se morebiti sramuješ mojega poklica," je rekla, "tedaj vedi, da sem si v desetih letih prihranila kakih trideset tisoč goldinarjev. Poročila bi se lahko z vse drugimi kakor si ti, s toliko doto."

"Samo poroči jih," je dejal.

"In osreči jih!"

Ze tretjič zavrnjena, se je poslužila novega sredstva, s katerim se pod gotovimi pogoji izsilil poroka.

"In sploh," je zakričala, "moraš me poročiti, ugonobil si me, onesrečil!"

Aha, si je mislil Dux, ki se je prav dobro znašel v tem položaju: Sedaj bo na vrsti še voda.

In res, tedaj je že kričala, v popolnem obupu:

"In sploh, ako me ne poročiš, skočim v vodo."

"Bravo!" je rekel mladi Dux.

"Hvala Bogu, da smo že tako daleč. Vitrijo! na dan moje poroke in anonimno pismo moji izvoljenki si s tem prihraniš. Vse to že poznam."

Pogledala ga je. Kot izkušena posredovalka je vedela, da z možmi, ki tako govorijo, se ne da prav nič opraviti. Vsled tega je vsaj hotela pridobiti na času.

"Si že zaročen?" je vprašala in si brisala solze.

"Ne," je odvrnil.

"Torej dobro," je predlagala.

"Tedaj ostani pri meni vsaj tako dolgo, dokler ne boš zaročen ali poročen."

"Ne bo nič iz tega," je rekel Dux, ki je že tudi take slučaje poznal. Končano je, enkrat za vselej. Najino prijateljstvo je trajalo do sedaj in ne bo niti dan dalje. Me razumeš. Niti en dan dalje."

"Zbogom," je rekla užaljeno in odšla. A pri vratih se je zaobrnila, kakor je pričakoval, vliče so se ji solze, se zrušila pred njim, objela njegova kolena in kričala: "Sun! me proč. Brez tebe mi ni živeti!"

Ni je sunil z nogo, marveč jo

Čikaška razstava: Zasilno nasičevanje pitona, vel tropičnega pasa, ki je pred več tedni začela "gladov". Kača je lastnina Fr. Bucka, ki ima velik paviljon razni

je nežno dvignil in posadil v naslanjač. Potem, ko so zdihljaji postali tišji, je vprašal: "Ljubito dete, naj sedaj grem, ali boš ti tako prijazna?"

Tedaj je vstala, obrisala solze, si tesneje pritrdila pajčolan in si zapela bluzo. Pri vratih je nenadoma omedlela. Ko pa le ni poslal po zdravnika, si je zopet hitro opomogla, vstala in mu z otožnim nasmehom ponudila ustne in v zadnji poljub.

On pa, ki je že iz izkušnje vedel, da poljub ni nikdar konec, ampak samo vejica, in on pa je na vsak način hotel napraviti piko, je hvaležno odklonil, pred svojo ljubljeno na stečaj odprl vrata in dejal:

"Torej prosim!"

"Zbogom," je užaljeno rekla in odšla.

Osem dni nato je zopet prišla. Imela je drugo obleko, imela drug obraz, obraz žene, ki ne namerava ugajati, in katere ve, da je minil njen čas. Gospoda Duxa je nagovarjala z "vi."

"Oprostite, da vas motim."

Dux jo je povprašal, česa želi.

Rekla je: "Stvar je ta ... Menila sem ... Nas dvoje, po tem kar se je dogodilo, se itak ne more več ... In vi niste mož, ki bi stalno živel tako sam ... Ako se morebiti ne bi hotel poročiti ..."

Iz mufa je izvela ovoj, iz njega mnoge fotografije in jih položila na mizo. Duxu je bilo potrebno samo izbirati.

A izbral ni nobene ... Obljubil pa ji je, vsled njene nekdanje ljubezni, da, ako se bo kdaj nameraval poročiti, bo storil to le z njenim posredovanjem. To izjavo je še moral napisati in podpisati, nato je odšla.

Ali ste že naročili Prosveto ali Mladinski list svojemu prijatelju ali sorodniku v domovino? To je edini dar trajne vrednosti, ki ga za mal denar lahko pošljete svojcem v domovino.

TISKARNA S.N.P.

SPREJEMA VSA

v tiskarsko obrt spadajoča

Tiska vabila za veselice in shode, vizitnice, knjige, koledarje, letake itd. v slovenskem, slovaškem, češkem, nemškem, angleškem jeziku

VOĐSTVO TISKARNE APELIRA NA ČI S.N.P.J., DA TISKOVINE NAROČA V SVOJI TISKARNI

Vsa pojasnila daje vodstvo tiskarne. Cene zmerne, unijsko delo prve vrste

Pišite po informacije na naslov:

S.N.P.J. PRINTE

2657-59 SO. LAWNDALE AVENUE

Telefon Rockwell 4904

CHICAGO, ILL.

Tam se dobe na željo tudi vsa ustrezna po